

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾

21 Onları uyuttuğumuz ve dirilttiğimiz gibi, insanları, onlardan haberdar ettik ki, Allah'ın va'dinin hak ve doğru olduğunu, kıyametin kopacağı ânın geleceğinde ve gerçekleşeceğinde de şüphe olmadığını bilsinler. Hani onlar, aralarında Eshâb-ı Kehf'in durumunu tartışıyorlardı.

“- Üzerlerine bir anıt dikin. Rableri onların başına geleni, hallerini daha iyi bilir” dediler. Eshâb-ı Kehf konusunda düşündüklerini, planlarını gerçekleştirme gücüne sahip olanlar:

“- Biz onların üzerlerine bir mescit yapacağız” dediler.

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

22 İnsanların bir kısmı:

“- Üç kişiler. Dördüncüsü köpekleridir” diyecekler. diğerleri:

“- Beş kişiler, altıncısı köpekleridir” diyecekler. Bunlar karanlığa taş atmakta, gayb ile ilgili tahmin yürütmektedirler.

“- Yedi kişiler, sekizincisi köpekleridir” diyenler var.

“- Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir. Onlarla ilgili bilgiyi çok az kimse bilir” de. Onlar hakkında, vahy ile bildirilenler dışında münakaşaya girişme. Onlar hakkında ileri geri konuşan kimselerin hiçbirinden mâlûmat isteme.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

★ **23** Kanunlarımızın üzerinde cari olduğu herhangi bir şey için sakın:

“- Bunu kesinlikle yarın yapacağım” deme.

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

24 “- Ancak Allah'ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygunsu yapacağım” de. Unuttuğun vakit, mâsivayı kalbinden çıkardığın vakit, bir şeyi hatırlayamadığın zaman tesbih ile, tekbir ile, istiğfar ile Rabbini zikret, Rabbine şükret.

“- Umarım Rabbim beni doğruya, bundan daha yakın olan bir bilgiye ulaştıracak aydınlatıcı bilgiler verecek” de.

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾

25 Onlar mağaralarında güneş yılı ile üç yüz yıl kaldılar. Ay yılıyla buna dokuz yıl daha ilâve ederek üç yüz dokuz yıl olarak hesap ettiler.

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۚ لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

26 “- Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Gökyüzdeki ve yerdeki bilinmeyenlerin bilgisi Allah'a aittir. O ne güzel görür. O ne mükemmel işitir. Onların onun dışında, kulları durumundakilerden, emrinde oldukları bir otoriteleri, yardım eden bir dostu, koruyucusu da yoktur. O kendi hükümlerine, otoritesine, yargı ve icra yetkisine, hikmetine kimseyi ortak etmez” de.

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۚ

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

27 Rabbinin kitabından sana vahyolunanı oku. O'nun sözlerini, hükümlerini, kanunlarını değiştirebilecek kimse yoktur. Onların yerini tutacak kanunları koyacak

kimse de yoktur. O'nun dışında kulları durumundakilerden asla bir sığınak da bulamazsın.